

PJESA II

Jeronim de Rada Këngët e Milosaos (Kënga XIII)

Valle*

Meqë, zot, do të na lësh,
vafsh si një yll që dritën
nuk e bjerr¹ udhës së tij.
Bir, me helm të ritë² e tu
mos qoftë përzier.
Atë dit' që të na vish,
qoftë i butë dimëri,
me ullinj edhe me qumësht.
Dhe bija të bëshme
mëmat më martofshin shumë
me djema të zgjedhur.
Të na vish si nga larg vijnë
fjalët e të dashurve,
si mespërmes fletëve
të ides³ që kam te dera,
duket më të aguar Shenjëza
e më gëzon zemrën.
Era e lehtë që tund fletët,
gjumin njerëzve u letoftë⁴
ndaj të gdhiri,
edhe unë i vihëm punës,
që të rrit fëmijët.
Sjellsh ti një ushtëri fatmirë
të na i hapë këto brigje
lirisë që borëm⁵.

Teksti është përshtatur në gjuhën e sotme nga prof. Dhimiter Shuteriqi.

*De Rada e quan këngën XIII "valle". Nëna e Milosaos, Zonja e Madhe, i flet të birit, ndërkohë që gjithë fshati ka dalë për ta përcjellë.

---

1. bjerr: humb

2 të ritë: rinia

3. ide: xinxife, hide, kimça

4. u letoftë: ua bëftë gjumin e lehtë, ua lehtësoftë

5. borëm: humbëm